

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

Dwudziesta Piąta
Niedziela Zwykła

23 IX 2012 r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 24

epifania

KONKURS
FOTOGRAFICZNY

CZYTANIA NIEDZIELNE: Mdr 2,12.17-20; Ps 54; Jk 3,16-4,3

NIEDZIELNA EWANGELIA

➤ Mk 9, 30-37

Po wyjściu stamtąd podróżowali przez Galileę, On jednak nie chciał, żeby kto wiedział o tym. Puczał bowiem swoich uczniów i mówił im: «Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Ci Go zabiją, lecz zabity po trzech dniach zmartwychwstanie». Oni jednak nie rozumieli tych słów, a bali się Go pytać. Tak przyszli do Kafarnaum. Gdy był w domu, zapytał ich: «O czym to rozprawialiście w drodze?» Lecz oni milczeli, w drodze bowiem posprzeczali się między sobą o to, kto z nich jest największy. On usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich: «Jeśli kto chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i służy wszystkim!». Potem wziął dziecko, postawił je przed nimi i objąwszy je ramionami, rzekł do nich: «Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał».

KOMENTARZ *x. MR*

„Nie chciał, żeby kto wiedział o tym. Puczał swoich uczniów”. Pan jest zawsze blisko nas, chce nas pouczać. Nikt tego nie wie, często nawet nie podejrzewa. Czy my jesteśmy tego świadomi? Czy

jesteśmy otwarci na Jego wolę, na natchnienia Ducha Świętego? W którymś momencie Pan sprawdza: „O czym to rozprawialiście w drodze?” Co robiłeś, mówiłeś, myślałeś danego dnia?

Czy twoje życie ma coś wspólnego z tym, o czym pragnie cię pouczyć Pan? Czy jesteś otwarty na drogę, którą swoim życiem wytyczył Pan Jezus?

Pycha

We współczesnym świecie pycha przejawia się na pozór niewinnie. Co jest złego w tym, że doceniamy ludzi, którzy umieją sobie radzić w życiu? Gorzej postrzegamy tych, którzy nie są w stanie za nimi nadążyć. Bywają oni spychani na margines życia społecznego. Dotyczy to przede wszystkim ludzi starszych, chorych, biednych i upośledzonych. Wpłacamy jakieś pieniądze na konta różnych fundacji i myślimy: „Taki jest świat”. Poczucie swojego bezpieczeństwa opieramy na dobrej pracy, koncie w banku z pokazną kwotą itp.

Osiągnięcia naukowo-techniczne prowadzą nas do błędnego wniosku o samowystarczalności, stąd też rodzi się pokusa decydowania o początku i końcu

naszego życia (np.: in vitro, aborcja czy eutanazja).

Człowiek w pełni dojrzały umyślowo i emocjonalnie umie na siebie spojrzeć z boku. Dzięki owemu dystansowi jest zdolny do dokonania rachunku sumienia. Potrafi też zdobyć się na samokrytycyzm, przyznać się do popełnionych błędów i własnych ograniczeń. W tym tkwi jego wielkość. Wypływa ona bowiem z cechy, która w dzisiejszych czasach nie jest cenną. Jest nią pokora. Można ją zdefiniować jako umiejętność patrzenia na siebie w prawdzie. Ale jak patrzeć na siebie w prawdzie, jeśli nasze życie duchowe ogranicza się do uczestnictwa w niedzielnej mszy. Jesteśmy tam najczęściej anonimowi. Słyszemy często to, co chcemy usłyszeć, bo przecież wiemy i mamy rację.

Abymy to zmieniać, w Kościele powstają

różne wspólnoty. Tam w mniejszych grupach, przestajemy być anonimowi, modlimy się wspólnie i uczymy się akceptować innych od nas. Wtedy nie wystarczy nazywać siebie wierzącym, ale trzeba nim być. Grupa nas weryfikuje. Łatwiej zobaczyć własną pychę i w poczuciu bezradności szukać szczerze pomocy u Ojca w Niebie.

Chrześcijanin wie, że tam, gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, tam wszystko inne jest na miejscu właściwym. Dlatego też chce on w pokorze przeżywać życie, pamiętając o słowach św. Pawła: „...niech nikt w swej pysze nie wynosi się nad drugiego. Któż będzie cię wyróżniał? Cóż masz, czego byś nie otrzymał?” (1 Kor 4, 6nn.), które mogą się stać mottem życia każdego z nas.

Grażyna

Postawy w czasie Eucharystii MODLITWA

Nasz najstarszy syn przystępuje w tym roku do Sakramentu Pierwszej Komunii Świętej. Z większą więc jeszcze niż dotychczas uwagą uczestniczymy we Mszy odpowiadając na rozliczne pytania ciekawego siedmiolatka.

I właśnie po ostatniej niedzielnej Mszy kiedy Karol zapytał: „Mamo, po co Ty odpowiadasz Księdzu?” postanowiłam poszerzyć moją wiedzę odnośnie dialogu, jaki prowadzi celebrans z ludem uczestniczącym w liturgii.

Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego tłumaczy: „Ponieważ odprawianie Mszy ma z natury charakter społeczny, dlatego wielka siła oddziaływania tkwi w dialogach między celebransem a zgromadzeniem wiernych oraz w aklamacjach, są one bowiem nie tylko zewnętrznymi znakami odprawiania, lecz także tworzą i podtrzymują łączność między kapłanem i ludem.”

Podczas liturgii dzieje się wiele rzeczy, których nie widzimy. Można powiedzieć, że to co najważniejsze rozgrywa się w naszych sercach – między nami a Panem Bogiem. Ale tak jak zewnętrzne zachowanie się człowieka wynika zawsze z wewnętrznego usposobienia, tak samo w liturgii - zewnętrzne wykonywanie pewnych gestów, wypowiedzianie pewnych słów jest przejawem przeżyć wewnętrznych. I działa to też w drugą stronę - przyjmowanie zewnętrz-

nych postaw pomaga nam obudzić i rozwijać w sobie wewnętrzny dialog z Bogiem. Przyjrzyjmy się bliżej modlitwom, które pojawiają się podczas Mszy.

Modlitwy, które zanosi do Boga sam celebrans

Nazywają się modlitwami prezydenckimi, czasem także oracjami. Zazwyczaj poprzedzone są wezwaniem „Módlmy się” i chwilą modlitwy w ciszy. Zaliczyć do nich można: kolektę, modlitwę nad darami, modlitwę po komunii, modlitwę wieńczącą prośby, samą modlitwę eucharystyczną, wszelkie formuły poświęcenia oraz inne podobne modlitwy. Co ważne – nie wolno ich zmieniać i interpretować - ich treść stanowi wielkie bogactwo doktryny Kościoła.

Dialogi, jakie prowadzi kapłan ze wspólnotą

Krótkie, lecz niezwykle treściwe. Każde słowo kapłana skierowane do zgromadzonych przypomina słowa wypowiedziane przez Boga w rozmowach z Jego ludem. Do najbardziej charakterystycznych dialogów należą: „Pan z wami - I z duchem twoim”; „Oto słowo Boże - Bogu niech będą dzięki”; „Ciało Chrystusa - Amen”, a także dialog przed prefacją, który przygotowuje uczestników do najważniejszej części celebracji eucharystycznej.

Aklamacje

Pełnią w liturgii rolę krótkiego wyznania wiary. Najbardziej wyróżniona jest aklamacja

po przeistoczeniu, w której zgromadzenie wyraża swój udział w dokonującej się tajemnicy: uczestniczy w Ofierze Chrystusa, raduje się Jego zmartwychwstaniem i oczekuje Jego przyjścia w chwale.

Wyznanie wiary

To szczególna forma modlitwy wspólnoty oraz poszczególnych jej członków. Znamy je tak dobrze, wypowiadamy tak często. Przy następnej okazji wstuchajmy się w te słowa. Spróbujmy powiedzieć je jakby pierwszy raz. Umacniajmy się wzajemnie tymi słowami.

Prośby przeplatane wspólną aklamacją

Ta część to modlitwa litanijna. Modlitwa powszechna połączona z wezwaniem Kyrie eleison lub „Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie”. Ważne, by nawet wtedy, gdy prośby są odpowiednio wcześniej przygotowane, zawsze było miejsce także na osobiste prośby, wyrażane w ciszy lub - jeśli to jest przewidziane - podawane głośno.

Modlitwa Pańska

„Ojcze nasz” stanowi wzór wszelkiej modlitwy chrześcijańskiej. Umieszczono ją zatem w trzech najważniejszych momentach codziennej celebracji, takich jak jutrznia, eucharystia i nieszpory. Ponieważ stanowi ona apogeum chrześcijańskiej modlitwy, zwłaszcza ze względu na swoje pochodzenie, wokół tej modlitwy koncentrują się prośby chrześcijańskie i z niej wypływa niejako oficjalna modlitwa Kościoła.

CZY CZUJEMY DZIŚ GŁÓD BOGA?

Jakże szybko rozeszła się parafialna gazetka „EPIFANIA” w zeszłym tygodniu, gdy z ambony ksiądz proboszcz podał informację, że znajdziemy tam biografię nowego księdza wikarego. Bardzo mnie ciekawi, czy też tak samo zareagujemy, jak któryś z księży powie, że w dzisiejszej gazetce parafialnej jest drogowskaz, jak najszybciej można spotkać się z Panem Jezusem. Kto dziś czuje głód szukania Chrystusa?

Nowy ksiądz to co innego. Może coś ciekawego przeczytamy o jego życiu, ale Chrystus - to nuda, wszystko już wiemy, nic interesującego nie możemy się o Nim dowiedzieć. O, jakże niepoprawne jest nasze myślenie. Codziennie możemy odkrywać coś nowego, bo to właśnie Chrystus podtrzymuje całe nasze życie. Takie słowa padają w dzisiejszym psalmie responso-ryjnym. Spotkać się z nowym księdzem, pogadać, dowiedzieć się, co myśli, co zamierza zrobić w naszej parafii to niesamowite przeżycie. Jednak czy tak samo pragniemy wyjść do Światła i spotkać się z Bogiem, porozmawiać,

dowiedzieć się, czy idziemy Jego drogą, a jeśli z niej zbaczymy, to jak na nią wrócić. Och, gdybyśmy wiedzieli, że Pan Bóg bardziej niż ks. Marcin, pragnie się z nami codziennie spotykać, to Pisma Świętego nie wypuszczalibyśmy z rąk, ale kto nosiłby ciągle taką ciężką Księgę?! Pan Jezus mówi: „Ja jestem światłością świata”. W Niej jest ta światłość, a kto siebie umieści w Niej, będzie chciał siebie całkowicie Jej oddać.

Codziennie prosimy Syna Bożego, Który jest Światłością, abyśmy zobaczyli w Jego świetle nasze grzechy. Zakamarki, w których kryje się zło, a którego nie widzimy lub nie chcemy ujrzeć. Jego Światło jest światłem Prawdy - prawdy o naszym kłamstwie, obmowach, osądach, braku przebaczenia, fałszywej szczerości, fałszywej swobodzie i wolności, która prowadzi nas do niewoli, o naszej pysze, przez którą chcemy zajmować zawsze pierwsze miejsca, o czym mówi dzisiejsza Ewangelia. Stańmy się jak dzieci w Jego świetle, dzieci które spuszczaają głowę i cicho w pokorze przeproszą, gdy zawinią,

ale ze szczerą radością wdrapują się na Jego kolana, aby być jak najbliżzej Jego świetnego serca. Ja nie chcę żyć w tej ciemności, ciemności grzechu, której nienawidzę. Jeśli mamy być w świetle, miłości i prawdzie, musimy zniechęcić zło, które jest ciemnością duszy. Badajmy, co jest miłe Panu, a sam Pan pomoże nam to odkryć.

W jednej ze swoich książek o. Joachim Bardeni - dominikanin, pisze: „*Urok Boga jest tak wielki, że potrafi uwieść największego grzesznika. Bóg sam nas szuka, my nie musimy czynić wiele. Wystarczy zrobić jeden zdecydowany krok - wyjść do Światła. Pod wpływem ogromnego uroku Boga, człowiek jest w stanie pokonać każdą trudność. Jeżeli zatem wyjdiesz, to ciemna przeszłość kojarzyć ci się będzie tylko z nudą.*”

O. Joachim wielokrotnie powtarzał: „*Cierpliwość jest podstawą życia duchowego, jej brak prowadzi do bałwochwaltwa, dewocji i innych przypadłości, w których żywego Boga nigdy nie spotkamy. A do owego spotkania nie są potrzebne super - specjalne wizje, bo Bóg sam chce człowieka spotkać w codziennych sytuacjach.*”

Jestem pewna, że jest też z nami przy każdym spotkaniu z naszymi braćmi, siostrami i Księżmi. Są też tacy ludzie, którzy nie szukają Pana Boga, bo już GO znaleźli.

Baśka

Iskra do nieba

Wierni w kilkunastu krajach 28 września o godz. 15 czasu miejscowego będą modlić się w intencjach Ojca Świętego Benedykta XVI oraz w sprawach ważnych dla społeczności, w której żyją. Ludzie organizują się spontanicznie, zapraszają się nawzajem poprzez plakaty, e-maile, SMS-y, ogłoszenia w lokalnej prasie, przez portale społecznościowe, a także przez ogłoszenia parafialne. W tym roku organizatorem modlitwy są Polska i Haiti.

Od pięciu lat tego samego dnia i o tej samej porze stają na ulicach zatłoczonych miast, małych miasteczek, wsi, biorą do ręki różaniec i odmawiają Koronkę do Miłosierdzia Bożego. Są świadectwem dla innych, dla wierzących i tych, którzy są daleko od Pana Boga, pokazują, że Kościół to ludzie i że modlitwą można przemieniać świat. Pokazują, czym jest Boże Miłosierdzie i jak ważna jest ta przekazana św. Faustynie modlitwa. Przechodzący obok ludzie przystają, dołączają do modlących, przyglądają się, niektórzy spuszczaają wzrok i odchodzą, ale nikt nie pozostaje obojętny.

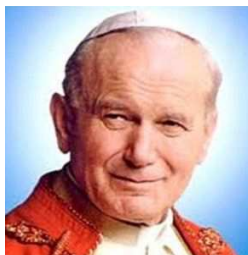
Idea „Koronki na ulicach miast świata” zrodziła się w Łodzi w 2007 r. podczas koncertu na cześć patronki miasta św. Faustyny, który zorganizowały osoby z Franciszkańskiego Zakonu Świeckich wraz z opiekunem o. Remigiuszem Reclawem, jezuitą. Do Łodzi przyjechał wtedy ks. Andrzej Kozakiewicz – kustosz sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku i poprosił, by mieszkańcy miasta odmawiali Koronkę w intencji beatyfikacji ks. Michała Sopoćki, spowiednika św. Faustyny i wielkiego apostoła Bożego Miłosierdzia. Łodzianie podchwycili prośbę księdza, ale postanowili także wyjść z tą niezwykłą i cudowną modlitwą na ulice. Koronkę zaplanowano na 28 września 2008 r.

www.pokolenie-jp2.pl

to naprawdę bardzo ciekawa strona poświęcona Janowi Pawłowi II. Warto, aby do swoich ulubionych dołączyli ją zwłaszcza ludzie młodzi, do których Nasz Papież zawsze mówił z troską, miłością, a czasami i z poczuciem humoru.

Oprócz biografii, wspomnień, świadectw, informacji o formach upamiętnienia postaci Jana Pawła II, na stronie znajdziemy uporządkowane tematycznie teksty homilii, listów, przemówień, fragmenty encyklik skupiające się na przykład wokół takich tematów jak: rodzina, poszanowanie życia ludzkiego, choroba, młodzież. Jest również wiele bardzo ciekawych artykułów na ważne, aktualne i gorące tematy pisane w duchu nauczania Jana Pawła II.

W.M.

Benedykt XVI do Polaków

Wszystkim Polakom, którzy wspierali mnie modlitwą podczas podróży do Libanu, bardzo dziękuję.

Ufam, że to spotkanie z wiernymi z całego Bliskiego Wschodu umocni ich, doda otuchy i zaowocuje trwałym pokojem. Proszę was, abyście nadal podtrzymywali ich wysiłki waszymi modlitwami. Niech Bóg wam błogosławi!

19.09.2012

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **23.09** – niedziela, ks. Marcin zaprasza młodzież na krótkie spotkanie po każdej Mszy św.
2. **25.09** – wtorek, wspomnienie bł. Władysława, patrona Warszawy.
3. **29.09** – sobota, święto św. Archaniołów Michała, Gabriela, Rafała; marsz w obronie wolności.
4. Budowa: kontynuujemy prace budowlane i hydrauliczne.

SPORT NEWS

> Udany początek sezonu

Tylko dwóch kolejek potrzebowali piłkarze KS Blizne, aby zająć pozycję lidera w Lidze Bemowskiej. Na inaugurację drużyna z Bliznego wygrała 1-0 z Atakiem Klonów, a w drugim meczu pokonała Abi Squad 4-1 i z kompletem punktów przewodzi w klasyfikacji.

Natomiast gorzej idzie KS Blizne II. Druga drużyna przegrała pierwsza dwa mecze, ale wszyscy w drużynie są przekonani, że w trzeciej kolejce wreszcie uda się wygrać.

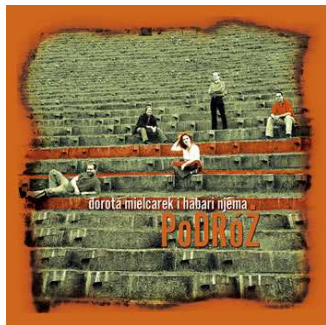

Więcej informacji o wynikach KS Blizne na ksblizne.com.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

> Podróż - Dorota Mielcarek i Habari Njema

Płyta Doroty Mielcarek i zespołu Habari Njema. Nazwa grupy w języku swahili znaczy tyle co Dobra Nowina, którą bez trudu znaleźć można w piosenkach tego zespołu. Płyta zawiera 10 utworów z pogranicza pop'u, rock'a i reggae. Usłyszeć na niej można m.in. nastrojowe "Oczyszczenie", mocne "W miłości nie ma lęku" oraz reggae'owy "Piękny dzień". Materiał powstał w Małym Studio pod okiem (i uchem) Roberta Friedricha. "Podróż" to naprawdę dobra dawka. Płyta obecna na rynku już od jakiegoś czasu ale utwory zawarte na niej nie poddają się jego upływowi.

(Wykorzystano materiały ze strony:

www.chrześcijańskiegranie.pl) Opracował: BI

Przeczytaj

> KS. MAREK DZIEWIECKI

Wychowanie chrześcijańskie w praktyce

Wychowanie w oparciu o niezawodne zasady Ewangelii to najlepsza forma przygotowania młodego pokolenia do mądrego i pogodnego radzenia sobie w dorosłym życiu. Rezygnacja z takiego wychowania to skazywanie dzieci i młodzieży na bezradność i związany z nią stres w obliczu wyzwań, jakie niesie twarda czasami rzeczywistość. W tej sytuacji bez wsparcia ze strony rodziców i innych wychowawców młodzi ludzie stają się zagrożeniem dla bliźnich i dla samych siebie.

Jedynie wychowanie do miłości sprawia, że wychowankowie są w stanie mądrze wybierać i żyć, o czym przekonuje doświadczony duszpasterz i psycholog - ks. Marek Dziewiecki.

Materiały zaczerpnięte ze strony ww.kmt.pl

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe
po Mszy św. o godzinie 18.00

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

Zdjęcia proszę przysyłać do 30.09.2012 na adres redakcji internetowy: redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

